

**1) Dankjewel dat we je mogen interviewen. Voor degenen die jou nog niet kennen...
Kan jij jezelf kort voorstellen?**

Natuurlijk! Ik ben Marieke Frankema, schrijfster van fantasy en kinderboeken. Onder mijn pseudoniem Mary K. Franklin schrijf ik romance. Met mijn echtgenoot, dochter en kat woon ik in Haarlem en naast schrijfster ben ik ook (afval-)mindsetcoach en musicalartiest. Als stemacteur spreek ik ook boeken in. Ik doe dus vanalles!

2) In je roman *Dansen tot de zon komt* staat de mooie liefde centraal tussen Machteld & Vallerie. Waar kwam de inspiratie voor dit prachtige liefdesverhaal vandaan?

De inspiratie kwam toen ik aan het nadenken was voor een verhaal in een bundel waarin LHBTQIA+-aspecten centraal mochten staan, en ik ondertussen middeleeuwse dansles aan het geven was aan basisschoolkinderen in het kader van Historisch Zoetermeer. Tussen twee lessen door ontstond het plot voor het verhaal en ik dacht: 'Yes! Hier maak ik een tof kort verhaal van!' Het plot bleek echter bij lange na niet te passen in een kort verhaal, het boek werd uiteindelijk zelfs 388 pagina's dik.

3) Als je kijkt naar de boeken die je geschreven hebt en met name naar boven genoemd boek. Wat zijn de LHBTQIA+-aspecten?

In *Dansen tot de zon komt* staat de romance tussen twee meisjes centraal, een liefde die puur en krachtig is, maar waar een hoge prijs voor moet worden betaald. Ik vond het heel tof om te spelen met de puurheid van die liefde: wat maakt dat die zo anders is dan de andere liefdes in het verhaal? Hoe kun je jezelf - en de ander - bedotten onder het mom van liefde, en hoe komt ware liefde uiteindelijk bovendrijven? Dat was een hele interessante vraag voor mij.

Ik vind het sowieso fijn om 'divers' te schrijven, oftewel: niet alleen maar 'jongetje-meisje'. Het allereerste korte fantasyverhaal dat ik ooit schreef, draaide onder meer om een prins en de kok van het paleis, die elkaar dankzij de gekke verwickelingen eindelijk lief mogen hebben. Ook in komende projecten zitten LHBTQIA+-aspecten. Hoewel ik mezelf identificeer als heteroseksueel, vind ik het belangrijk én leuk om juist breder te schrijven dan dat ene straatje dat ik zelf ken.

4) Toen ik je roman las was mijn gevoel dat het niet belangrijk is in welk hokje iemand zit maar dat de liefde uiteindelijk telt tussen elkaar. Wie of wat je ook bent. Is dat een mooie les die we kunnen trekken in dit thema?

Zeker weten! Ik geloof oprecht dat het zo werkt, dat liefde uiteindelijk het enige is wat telt en dat de persoon centraal staat. Wie jij bent, wie de ander is, hoe jullie zielen met elkaar connecten. Ook als a-seksueel of a-romantisch bent en op een ander level diepe banden hebt met de mensen die belangrijk voor je zijn. Liefde is wat mij betreft universeel en breed, all-inclusive, maar tegelijkertijd ook enorm persoonlijk. Die twee aspecten van liefde bestaan naast en door elkaar heen, heel interessant hoe dat samenhangt.

5) Waar let je op als auteur wanneer je deze aspecten/ elementen verwerkt in je verhalen? Hoe hou je het geloofwaardig?

Ik stap helemaal in hoe mijn hoofdpersonage de ander ziet. Ik word als het ware verliefd met die persoon mee. Het maakt dan niet uit of die verliefdheid gericht is op een man, een vrouw, een transgender of voor mijn part een fantasy-wezen of alien.

Dat gezegd hebbende zijn er wel een paar regels die ik heel belangrijk vind. Liefde en eventueel daaropvolgende 'sexy fun times' (deze term komt van Mary Robinette Kowal) vinden altijd plaats tussen (al dan niet bijna) volwassenen die toestemming geven voor die sft, en ook in staat zijn die toestemming te geven - die dat dus mentaal en emotioneel gezien daadwerkelijk kunnen beslissen.

Verder behandel ik elke liefde hetzelfde, ongeacht wie het precies betreft is een volwaardige liefde een volwaardige liefde. Bij voorkeur schrijf ik een hetero-relatie niet anders dan een relatie met een LHBTQIA+-aspect erin, en ik zet graag sensitiviteitslezers in om er zeker van te zijn dat ik in onwetendheid daar geen stomme fouten in heb gemaakt.

6) Vind je het belangrijk dat er meer representatie komt van LHBTQIA+ in Fantasy & SF? En waarom?

Ik vind het een goede zaak om een brede vertegenwoordiging te hebben van onze samenleving in alle genres: in romantiek, fantasy, sf, kinderboeken, thrillers, noem maar op. We leven in een samenleving waarin steeds meer mensen zichzelf kunnen en mogen zijn en dat gereflecteerd zien in boeken, vind ik belangrijk. Dat mensen zichzelf kunnen herkennen in personages, zien hoe het ook kan, zien wat er fout kan gaan, dat de lezers een enorm krachtig happy end meemaken, dat ze zich kunnen gaan inleven in iemand die anders is dan zij maar daardoor absoluut niet minderwaardig, vreemd of verkeerd hoeft te zijn. Ik denk dat we als schrijvers daar een mooie taak in kunnen vervullen, om het idee van 'als je leest, leef je duizend levens' waar te maken met ervaringen vanuit alle aspecten van het mens zijn, inclusief seksualiteit en gender-identificatie.

7) Wat vind jij mooie voorbeelden van boeken waar op een goede representatieve manier dit onderwerp naar voren komt?

Ik denk dat we er uiteindelijk naar mogen streven dat LHBTQIA+-aspecten niet meer 'bijzonder' zijn, in de zin van dat het zo normaal mag worden, dat er geen tweede keer bij hoeft te worden stilgestaan. Dat het echt geen bal uitmaakt op wie je wel of niet valt, omdat je simpelweg een mens bent met voorkeuren op elk gebied - of dat nu om partners gaat of om je lievelingseten, zeg maar. De fantasy die ik de laatste tijd lees, bijvoorbeeld de Fae Isles Series van Lisette Marhall, heeft dat. Ik weet dat er in de serie Vertellingen van de Ondergang van Kim ten Tusscher een mooi voorbeeld zit van een a-seksueel personage (Kiril) en ook het tweeluik Fulia van Joost Uitdehaag heeft een mooie en onverwachte link met LHBTQIA+-aspecten. Ik geef meteen toe dat ik nog nooit een boek ben gaan lezen puur vanwege het LHBTQIA+-aspect, maar ik zou er ook nooit een boek niet om lezen. Hopelijk is dat een voorbeeld van hoe ik het graag zie: LHBTQIA+-aspecten zouden niet mogen uitmaken. Vooroordeelvrij en volledig geïntegreerd in onze samenleving én in onze schrijfsels.

8) Fantasy & SF zijn naar mijn mening heel geschikt om deze onderwerpen te behandelen. Deze twee genres bieden veel vrijheid om dit onderwerp te behandelen. Hoe kijk jij daarnaar?

Zeker! Hoe tof is het dat je hiermee spelen kunt in werelden die je zelf ontwerpt? En hoe mooi is het om je lezers mee te nemen in zo'n diverse wereld? Ik ben het helemaal met je eens.

9) Kunnen andere genres wat leren van SF & Fantasy hoe dit thema aan bod komt?

Wat ik heel tof vind om te merken, is dat er echt een tendens is naar meer diversiteit, naar echt een weerspiegeling van de maatschappij. Waar romannetjes 'vroegah' vrijwel alleen jongetje-meisje waren, is er nu bijvoorbeeld een bloeiende trend van romantiek waar de relatie tussen twee mannen centraal staat, of twee vrouwen, of zelfs tussen meer mensen dan twee. Waarschijnlijk heb ik nog niet eens het topje van de ijsberg helemaal gezien, iets met deels leven onder een steen en tijdgebrek, maar het is er tegenwoordig en het is ook vindbaar. Helemaal nu indie-auteurs makkelijker kunnen publiceren dankzij Amazon en Kobo, worden de verhalen diverser.

Ik denk dat genres elkaar sowieso wel mogen kruisbestuiven. De vrijheid die je kunt nemen in Fantasy & SF kan zeker inspirerend zijn voor de andere genres en dat geldt ongetwijfeld voor andere zaken weer vice versa.

Hoe het staat met de diversiteit in bijvoorbeeld thrillers kan ik je niet vertellen, die lees ik nauwelijks. Wellicht dat anderen hier meer over kunnen vertellen.

10) Zijn er denk jij nog veel obstakels te overwinnen met betrekking tot dit thema?

Ik hoop het niet, maar ik vrees het wel, hoe stom ik dat ook vind. Elkaar accepteren voor wie we zijn is vooralsnog een heikel punt, daar hebben we als mensheid zeker nog wat groei in door te maken. Hopelijk dragen we met elkaar als auteurs daar een grote steen aan bij, juist doordat we zo dicht op/in de huid kunnen kruipen van personages in alle soorten, vormen, maten, genders, perspectieven, seksualiteiten en weet ik wat nog meer. We kunnen aan de basis staan van een maatschappij die veel liefdevoller en all-inclusive wordt. Lijkt me een mooie missie.

11) Ik dank je hartelijk voor dat we je mochten interviewen. Wil je zelf nog graag wat kwijt aan onze groep?

Het was me een genoegen, dankjewel dat je me vroeg! Ik wil de groep van harte uitnodigen om mee te praten en te denken over dit onderwerp, om goede boeken aan te dragen of personages met ons te delen. Uiteindelijk zijn we er met elkaar verantwoordelijk voor dat we harmonieus en liefdevol met elkaar kunnen samenleven, en dat ieder mens waardevol mag zijn. Laten we daarvoor gaan <3